ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobce: **V. V.**
zastoupený Mgr. Ondřejem Trávníčkem, advokátem
se sídlem Krapkova 280/7, 779 00 Olomouc

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 7. 2024, č. j. X, o invalidní důchod,

takto:

I. Rozhodnutí žalované ze dne 22. 7. 2024, č. j. X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 11 275,39 Kč k rukám jeho zástupce, a to ve lhůtě 10 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaná rozhodnutím ze dne 17. 4. 2024, č. j. X (dále také jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), snížila žalobci od 24. 9. 2024 výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně podle § 56 odst. 1 písm. e) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zdp*“ nebo „*zákon o důchodovém pojištění*“), který činí 11 235 Kč měsíčně. Odůvodnila, že

podle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu podle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „*IPZS*“) ze dne 4. 3. 2024 je žalobce od 4. 3. 2024 invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 50 % a nadále nesplňuje podmínku invalidity třetího stupně ve smyslu § 39 odst. 2 písm. c) zdp, tj. pokles pracovní schopnosti nejméně o 70 %.

2. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky, v nichž s odkazem na lékařské zprávy podrobně popsal svůj zdravotní stav, a domáhal se změny rozhodnutí tak, že je nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně.

3. Rozhodnutím ze dne 22. 7. 2024, č. j. X (dále také jen „*napadené rozhodnutí*“), žalovaná zcela změnila prvoinstanční rozhodnutí tak, že od 24. 9. 2024 žalobci snížila výši invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, který činí 8 957 Kč měsíčně.

4. V odůvodnění rozhodnutí uvedla, že opětovně posoudila invaliditu žalobce a v tomto směru odkázala na posudek o invaliditě vypracovaný dne 28. 6. 2024 lékařem Institutu posuzovaní zdravotního stavu (dále jen „*lékař II. instance*“), dle kterého je žalobce invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zdp. Konečná míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce byla tímto posudkem o invaliditě stanovena ve výši 40 %. Žalovaná v rozhodnutí uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je bolestivý syndrom páteře v kombinaci s kloubní hypermobilitou. Jedná se zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII (postižení svalové a kosterní soustavy), oddílu E (dorzopatie a spondylopatie), položce 1c (bolestivý syndrom páteře se středně těžkým funkčním postižením) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*vyhláška č. 359/2009 Sb.*“), pro které lékař II. instance stanovil míru poklesu pracovní schopnosti v rámci daného rozpětí (30-40 %) na 40 %. Takto stanovená míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá invaliditě prvního stupně ve smyslu § 39 odst. 2 písm. a) zdp, a to ode dne 4. 3. 2024. Lékař II. instance na podkladě lékařských nálezů včetně 2 neurologických nálezů, které žalobce doložil k námitce, popsal zdravotní stav žalobce a jeho tíži. Uvedl, že objektivní neurologický nález onemocnění páteře je i přes omezenou hybnost páteře a vysokou intenzitu subjektivních potíží chudý. Dominuje porucha statiky a dynamiky páteře se svalovou dysbalancí, bez paréz, bez poruch čití a bez poruch výbavnosti reflexů na končetinách, bez oslabení svalové síly a bez poruch funkce sfinkterů v důsledku onemocnění páteře. Grafický nález na páteři dle CT i MR vyšetření je nezávažný, bez komprese nervových struktur. Nejedná se o postižení páteře s neurologickým deficitem, proto není důvod k operaci páteře. V souběhu je polytopní artralgický syndrom s hypermobilitou. Odůvodnil, že samotné onemocnění páteře je posudkově lehkého stupně, odpovídající položce 1b, oddíle E, kapitole XIII přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s mírou poklesu pracovní schopnosti 10-20 %. Při zohlednění kloubních potíží s hypermobilitou kloubů lékař stav zhodnotil jako srovnatelný s funkčním postižením středně těžkým, odpovídajícím položce 1c stejného oddílu a kapitoly. Horní hranici 40% zvolil se zohledněním vlivu onemocnění na výkon profese a schopnost pokračovat ve výdělečné činnosti. Uvedl, že pro využití ustanovení § 3 citované vyhlášky nebyly zjištěny posudkově významné skutečnosti.

5. K námitkám žalobce, který nesouhlasil s posouzením svého zdravotního stavu, lékař uvedl, předchozí posudkové zhodnocení v lednu 2023 a uznání invalidity třetího stupně bylo značně nadhodnocené, zdravotní stav invaliditě třetího stupně neodpovídal. Dále uvedl, že funkční postižení není ani takového rozsahu a tíže, aby odpovídalo invaliditě druhého stupně. Jedná se o lehké funkční postižení odpovídající invaliditě prvního stupně, které umožňuje realizovat výkon vhodné práce v omezeném režimu pracovní doby, nejlépe na chráněném trhu práce. Na základě uvedeného posouzení dospěl lékař II. instance k výsledku, že posudkový závěr lékaře IPZS ze dne 4. 3. 2024 nelze potvrdit. Žalobce je invalidní v prvním stupni invalidity ode dne 4. 3. 2024. Na základě uvedeného posouzení proto žalovaná zcela změnila prvoinstanční rozhodnutí.

II. Obsah žaloby

6. Žalobce obdobně jako v podaných námitkách nesouhlasil s posouzením svého zdravotního stavu. Je přesvědčen, že se v jeho případě jedná o těžké funkční postižení páteře, které odpovídá poklesu pracovní schopnosti o 50-70 % dle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1d vyhlášky č. 359/2009 Sb. Má za to, že nebyly dostatečně vyhodnoceny funkční důsledky jeho onemocnění, které podstatně narušují jeho schopnost vykonávat denní aktivity, zejména schopnost pracovat.
7. Uvedl, že invalidní důchod prvního stupně by v žádném případě nepokryl ani jeho základní životní potřeby. Odebráním invalidního důchodu třetího stupně tak došlo k porušení jeho základního práva přiznaného čl. 26 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, dle kterého stát v přiměřeném rozsahu hmotně zajišťuje občany, kteří bez své viny nemohou vykonávat právo získávat prostředky pro své životní potřeby prací.
8. Žalobce k žalobě doložil ortopedickou zprávu MUDr. P. J. ze dne 22. 7. 2024, z níž se podává, že žalobce je imobilní a neschopen práce a fyzické zátěže, trpí i dalšími zdravotními komplikacemi, a obdobně vyznívající neurologickou zprávu MUDr. D. P. ze dne 13. 8. 2024. Namítl, že žalovaná dle jeho přesvědčení dále pochybila v tom, že nepostupovala dle § 3 odst. 1 vyhlášky, tj., že neprovedla navýšení míry poklesu pracovní schopnosti o 10 % pro další zdravotní postižení jimiž trpí a ve svém rozhodnutí blíže neodůvodnila, proč dle tohoto ustanovení vyhlášky nepostupovala.
9. Ze všech uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení a přiznal mu náhradu nákladů řízení.

III. Skutkové a právní závěry krajského soudu

10. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen *„s. ř. s.“*), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě rozhodl při jednání.
11. V přezkumném řízení soud konstatoval z lékařské dokumentace Institutu posuzovaní zdravotního stavu posudek o zdravotním stavu žalobce ze dne 4. 3. 2024 (kontrolní lékařská prohlídka), v němž po uvedení diagnostického souhrnu onemocnění žalobce a odborných lékařských nálezů, z nichž bylo při posouzení jeho zdravotního stavu vycházeno, byl učiněn lékařem IPZS závěr, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce je vertebrogenní algický syndrom páteře (Thp a LSp), chronický

lumboischiadický syndrom pravostranný. Lékař uvedl, že doložená zdravotní dokumentace vykazuje stacionární zdravotní strav s chudým neurologickým nálezem přes omezenou mobilitu a intenzitu subjektivních potíží. Uvedené zdravotní postižení zhodnotil jako středně těžké funkční postižení podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míru poklesu pracovní schopnosti lékař stanovil dle uvedené položky (30-40 %) na horní hranici 40 %, kterou podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky pro další zdravotní postižení navýšil 10 %, celkově tak činí 50 %. Dle učiněného závěru je žalobce ode dne 4. 3. 2024 invalidní pro invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zdp.

12. Na základě uvedeného posouzení žalovaná vydala prvostupňové rozhodnutí, proti kterému podal žalobce námitky.

13. V rámci námitkového řízení byl dne 28. 6. 2024 lékařem II. instance vypracován nový posudek o invaliditě (viz bod I. tohoto rozsudku), který byl podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí.

14. V projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále také jen „*PK MPSV*“ nebo „*posudková komise MPSV*“ či jen „*posudková komise*“), jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

15. Z těchto důvodů požádal krajský soud PK MPSV s pracovištěm v Hradci Králové o vypracování posudku o zdravotním stavu žalobce a stanovení stupně invalidity k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek byl vyhotoven po jednání posudkové komise konaném dne 13. 12. 2024. PK MPSV zasedala v řádném složení za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie, zdravotní stav žalobce hodnotila na podkladě spisové dokumentace IPZS, spisové dokumentace z námitkového řízení a odborných lékařských nálezů v nich obsažených, na podkladě zdravotnické dokumentace od ošetřujícího praktické lékaře, lékařských nálezů doložených k žalobě a na základě vlastních poznatků. Žalobce byl při jednání komise přešetřen odborným ortopedem.

16. Po vyhodnocení všech rozhodných skutečností stanovila PK MPSV za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce vleklý bolestivý syndrom páteře při těžké kloubní hypermobilitě bez kořenového kompresivního syndromu. Míru poklesu pracovní schopnosti žalobce stanovila podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. na 40 %. Uvedla, že horní hranici procentního rozpětí (30-40 %) zvolila vzhledem k polymorbiditě. S ohledem na vykonávanou dělnickou profesi (zedník) zvýšila podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky tuto hodnotu o 10 % na celkových **50 %.** Jedná se o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zdp. Změnu stupně invalidity stanovila ve shodě s lékařem IPZS ode dne 4. 3. 2024. V posudkovém zhodnocení odůvodnila, že žalobce má vleklý bolestivý syndrom bederní páteře, těžkou poruchu držení těla, těžkou dysfunkci hluboké stabilizace, degenerativní změny páteře bez kořenového kompresivního syndromu, omezení rozsahu kloubní hybnosti při hypermobilitě, degenerativní změny kyčelních kloubů III. – IV. stupně bez omezení rozsahu hybnosti při laxicitě. Je schopen samostatné chůze o francouzských holích

s trupovou ortézou a ortézami velkých kloubů. PK uvedla, že doložené lékařské nálezy ortopedické, neurologické a revmatologické (byl zhodnocen popis RTG, CT i MRi nálezu na páteři) dokládají těžké postižení hybnosti bez poruchy nervosvalového vedení a bez poruchy čití. Nebylo prokázáno revmatické onemocnění. PK uvedla, že nebylo prokázáno těžké funkční postižení více úseků páteře s trvalými projevy kořenového dráždění ve smyslu položky 1d výše uvedeného oddílu a kapitoly. Posudková komise se vyjádřila i k předchozím posudkům, které považuje za objektivní zhodnocení zdravotního stavu žalobce (posudek OSSZ Hradec Králové ze dne 30. 1. 2023 a posudek IPZS ze dne 4. 3. 2024). Posudek z námitkového řízení ze dne 28. 6. 2024 (stanovení invalidity prvního stupně) považuje za posudkový omyl. PK MPSV ve shodě s lékařem IPZS ze dne 4. 3. 2024 dospěla k závěru, že k datu prvostupňového rozhodnutí (ze dne 17. 4. 2024) a napadeného rozhodnutí (ze dne 22. 7. 2024) zdravotní stav žalobce odpovídal invaliditě druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zdp.

17. Při jednání soudu zástupce žalobce odkázal na podanou žalobu. Souhlasil se závěry posudku PK MPSV ze dne 13. 12. 2024, navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení a přiznání nákladů řízení. Pověřená pracovnice žalované s ohledem na závěry posudku PK MPSV ponechala konečné rozhodnutí na úvaze soudu.

18. Krajský soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) a po provedeném dokazování v návaznosti na příslušná zákonná ustanovení dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná.**

19. Podle ustanovení § 39 odst. 1 zdp je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. V odstavci (2) citovaného ustanovení je uvedeno, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

20. Za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významné pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než 1 rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než 1 rok (§ 26 zdp).

21. Podle ustanovení § 39 odst. 4 zdp se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

22. Procentní míry poklesu pracovní schopnosti jsou uvedeny v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje se posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity).

23. Podle ustanovení § 2 odst. 1 cit. vyhlášky je pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti nutné určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.

24. Je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (odst. 3 cit. ustanovení).

25. V § 3 citované vyhlášky se uvádí: (1) V případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (2) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (3) Zvýšení horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti podle odstavců 1 a 2 nesmí v úhrnu převýšit 10 procentních bodů.

26. Rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na lékařském odborném posouzení. Posuzování míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou medicínskou a soud si o této otázce nemůže učinit úsudek sám, neboť nemá odborné medicínské znalosti (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2017, č. j. 8 Ads 180/2016 – 50, všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20, se uvádí: *„správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, správní soud v řízení o správní žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity a změny jejího stupně, resp. v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise, o nějž se opírá správní rozhodnutí, je úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku), případně – namítal-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (test řádného složení posudkové komise).“*

27. Napadeným rozhodnutím bylo změněno prvoinstanční rozhodnutí a to tak, že žalobci byl snížen invalidní důchod z druhého na první stupeň z důvodu v rámci námitkového řízení zjištěné konečné míry poklesu pracovní schopnosti o 40 %. V řízení před krajským soudem bylo posudkem PK MPSV s pracovištěm v Hradci Králové ze dne 13. 12. 2024 prokázáno, že žalobce byl ode dne 4. 3. 2024, a tedy i k datu vydání napadeného rozhodnutí (22. 7. 2024) invalidní pro invaliditu druhého stupně. Konečná míra poklesu pracovní schopnosti byla uvedeným posudkem stanovena ve výši 50 %, což odpovídá invaliditě druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zdp. Soud proto své konečné rozhodnutí opírá o závěry posudku

PK MPSV, který se liší od posouzení provedeného lékařem IPZS v námitkovém řízení, z něhož žalovaná vycházela při svém rozhodování. Posudek PK MPSV tak jak je shrnut výše, soud považuje za objektivní a přesvědčivý, tento plně dostál požadavkům vyjádřeným ve výše citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu, obsahuje analýzu zdravotního stavu žalobce, určení rozhodujícího zdravotního postižení na podkladě odborných nálezů a rovněž náležité odůvodnění posudkového závěru o stanovení invalidity druhého stupně k datu 4. 3. 2024 (viz výše).

28. Podle § 41 odst. 3 zdp se při změně stupně invalidity nově stanoví výše invalidního důchodu, a to ode dne, od něhož došlo ke změně stupně invalidity.

29. Podle § 56 odst. 1 písm. b) zdp, zjistí-li se, že důchod byl přiznán nebo je vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, důchod se zvýší nebo přizná, a to ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží. Podle § 56 odst. 1 písm. e) zdp, zjistí-li se, že se změnily skutečnosti rozhodné pro výši důchodu nebo pro nárok na jeho výplatu, postupuje se obdobně podle ustanovení písmene b) nebo c).

30. Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že v řízení před žalovanou došlo k vadám, pro které krajskému soudu nezbylo, než zrušit žalobou napadené rozhodnutí pro vady řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť soud zjistil skutkový stav věci odlišně od žalované v předchozím správním řízení. Současně soud vrací věc žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž žalovaná bude vycházet z výsledků zjištěných krajským soudem (§ 78 odst. 6 s. ř. s.), tedy, že žalobce byl ode dne 4. 3. 2024 invalidní pro invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zdp a postupem dle § 56 odst. 1 písm. e) a b) zdp žalobci zvýší výši invalidního důchodu a rozhodne o doplatku tohoto důchodu za dobu od jeho snížení do opětovného zvýšení.

31. Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

IV. Náklady řízení

32. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci byl úspěšný žalobce, má proto právo na náhradu nákladů řízení. Ty sestávají z nákladů za právní zastoupení za 3 úkony právní služby a k tomu náležející režijní paušály (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, účast na jednání dne 26. 3. 2025) podle § 7, § 9 odst. 2 (ve znění účinném do dne 31. 12. 2024), § 9 odst. 5, § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) ve spojení s § 13 odst. 1 a 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (ve znění účinném v době provedení příslušných úkonů), tj. 2 x 1 000 Kč a 1 x 4 620 Kč, 2 x 300,- Kč (režijní paušál) a 1 x 450 Kč (režijní paušál), celkem **7 670 Kč**. Dále jsou součástí náhrady nákladů řízení cestovní výdaje a náhrada za ztrátu času dle § 13 odst. 1 a 5, § 14 odst. 1 a 3 advokátního tarifu ve výši **3 605,39 Kč** [2 x 143 km – Olomouc – Hradec Králové a zpět osobním automobilem Škoda Octavia 1,6 TDI, SPZ: 2TB 0260, tj. 286 km při spotřebě 4,5 l na 100 km (dle doloženého technického průkazu vozidla). Cena motorové nafty dle vyhlášky MPSV č. 475/2024 Sb. v době úkonu: 34,70 Kč/l = 446,59 Kč. Amortizace vozidla – 5,80 Kč za 1 km x 286, tj. 1 658,80 Kč. Náhrada za ztrátu času 10 x 30 min, tj. 10 x 150 Kč (1 500 Kč)]. Celkové náklady řízení tak činí **11 275,39 Kč.**

33. Krajský soud proto výrokem II. tohoto rozsudku uložil žalované nahradit žalobci prokázané náklady soudního řízení, a to k rukám jeho zástupce, který je advokátem (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů za použití § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 26. března 2025

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně